

ganste nøiagtig efter de givne Regler. Det er bekjendt, efter Loven af 28de Marts 1854, om Lønningen for Bestyrerne af de lærde Skoler, at deres Gager ere ansatte til 1600 Rd. strax, og at den stiger hvert 5te Aar med 200 Rd., indtil den naaer 2,200, hvortil desuden kommer, at de have fri Bolig; — da denne Mand nu i en Tid af 22 Aar selvstændig har forestaaet en Skole af den Betydning, som hans har havt, altsaa over den Tid, som giver Halvdelen af Indtagterne i Pension, saa laa det saanar, at det omtrentlig maatte blive dette Beløb, som burde foreslaaes. Naar det er foreslaaet at tage Pengene af Sorø Academies Midler, saa er det ingenlunde skeet paa Grund af den Betragtning, som ogsaa vilde være høist dadelværdig hos en Minister — det er muligt, at den kan være tilstede hos Andre, men jeg siger, at den er ligefrem feilagtig — at det ikke gjør Noget, at man tager Pengene fra Sorø, thi der er nok endda. En saadan Betragtning har aldrig ligget hos mig; men da det derimod jo er en Kjendsgjerning; at der af Sorø Academies Midler gjentagende Gange her i Rigsdagen er bevilget Bidrag til Realunderviisningens Fremme, og navnlig givet Tilskud til enkelte Realskoler af en meer eller mindre privat Natur, saa ligger det saa ubestribeligt nær, at man, saa at sige, maa falde over det, at der, naar der er Tale om Pension til en Mand, som har besyret en Realskole, ogsaa er Anledning til at tage denne fra Sorø Academies Pensionsfond; dette er den simple, naturlige Grund. Den ærede Rigsdagsmand antydede Noget om, at det egentlig var Ministeriet — jeg vil dog ikke antage at det skulde være mig personlig — der havde ødelagt den her omhandlede Mand, og at det derfor var meget smukt, at man nu igjen tog sig af ham, ligesom han ogsaa antydede, at man kunde have brugt ham under det offentlige Underviisningsvæsen. Hvad dette sidste angaaer, skal jeg ikke derom udtale mig, thi der er ikke givet mig sferneste Leilighed til at antage, at han har villet træde ind i nogen som helst offentlig Virksomhed, hvorpaa jeg har havt mindste Indsigt — om han tidligere har været i det Tilfælde, er mig ubekjendt —; men dernæst troer jeg ogsaa at

maatte bemærke, at det er meget langt fra, hvis den ærede Rigsdagsmand vil i den af ham udviklede Retning identificere mig med Metropolitanaskolen, fordi den nærmest foreter under Ministeriet, at der i Metropolitanaskolens Tilværelse kan søges nogen Grund til, at denne Mand's hele Virksomhed nu ikke længer kan yde det Udbytte, som den tidligere har ydet for ham. Det er vistnok den ærede Rigsdagsmand bekjendt, at det er langt fra, at den ringe Tilvært til en offentlig Skole, der er begrændset saa bestemt, som Metropolitanaskolen er, her i Hovedstaden kan influere noget væsentligt paa de private Skoler; det er ganske andre Grunde. Det er den private Concurrence, der indvirker, og det er navnlig noksom bekjendt, at der er en privat Skole her i Kjøbenhavn, for ikke at nævne de andre, der er voreet saaledes op, at den i de senere Aar har havt en mange Gange større Tilgang af Elever, end Metropolitanaskolen har Elevantal. Det er i en saadan Concurrence, at Aarsagen maa søges. Den kan maastee ogsaa søges i andre Omstændigheder; naar en Skole nemlig længe har bestaaet, kommer der et Tidspunkt, hvor den culminerer, og uden at man kan paavise, at det paa nogen Maade er Skolens egen Skyld, bliver der en Tilbagegang, paa Grund af, at der er en vis Tilbøielighed til at søge det Nye, — og denne Tilbøielighed drager da Kræfterne bort fra Skolen. Med Hensyn til den Mand, hvormed der her er Spørgsmaal, er det vistnok i høi Grad en Ubefaling og en Roes for ham, hvad jeg ogsaa troer en anden æret Rigsdagsmand, om jeg ikke feiler, for Odense Amts 2den Valgfreds (Grundtvig) fremhævede, og hvad jeg heller ikke kan undlade at fremhæve, at han har forsøgt paa, med egne Kræfter, at fremkalde Underviisning i saadanne Retninger, hvor det ikke tidligere var forsøgt; han har gjort dette med meget betydelige Omkostninger, og navnlig er det en anerkjendt Sag, at han paa en høist liberal Maade har lønnet sine Lærere. Jeg troer, at disse Grunde maae være tilfredsstillende og afgjørende og tale for Ansættelsen af Pensionens Størelse til det Beløb, som er blevet foreslaaet. Hvorvidt der desuagtet skulde være en Dpfordring for Thinget til at nedfatte et Ud-